

په پيليمونا - پولسے کاگد

په پيليمونا پولسے کاگدے پجار

سلام و دروت

① چه پولسے نيښگا، من پولس که په ايسا مسيهيښگي زندانا بنديگ آن و چه مے برات تيموتاووسے نيښگا،

په مے دوستيگيښ همکار پيليمون و ② گهارين ابيه و همراهين جهدکار ارکيپوس و په هما باورمندان که شمے لوگا په ابادتا يکجاء بنت.

③ چه مے هداين پت و هداوندين ايسا مسيهے نيښگا شمارا رهمت و ايمني سر بات.

دوا و شگرگزارى

④ من هر وهدا که وتى ذوايانى تھا ترا يات کنان، مدام وتى هداے شگرا گران، ⑤ چيا که تئى ايمان و تئى مهرے هال منا سر بئيگا انت، هما ايمان که ترا هداوندين ايساے سرا هست انت و هما مهر که ترا په سجھين پلگارتگيښان هست انت. ⑥ منى ذوا انت که هما ايمان که ماشما آيا شريکدار اين، تئى زانت و زانگا گيشتر کنات. هر شرين چيزے که مارا چه مسيهے برکتا

هست انت، آییئ بارئوا تئی زانت گیشتر بات. (۷) منی بُرات! منا تئی مِهراڼی
سئوبا مزین وشی و دلبځی رستگ، چیا که تئو پلگارتگینانی دل، آرام و تاهیر
داتگ.

اؤنسیموسئ بارئوا پولسئ دزبندی

(۸) پل ټرئ من مَسیهئ برکتا په دلجمی ترا هکم دات کنان که چه بکن و
چه مکن، (۹) بله من پولس که پیرمردئ آن و ائون ایسا مَسیهئ هاترا بندیگ
آن، مِهړئ بُنیادا گون تئو دزبندی کنان. (۱۰) من گون تئو اؤنسیموسئ بارئوا
دزبندی کنان که ایمانئ هسابا منی چک انت و بندیگیئ وهدان منا رستگ، (۱۱)
هما که پیسرا ترا هچ پاندگی ندات، بله نون په تئو و په من، دوینان پاندگمند
انت. (۱۲) من آیا په تئو پر ترینگا آن، بزان وتی دلا په تئو رئوان دئیگا آن. (۱۳)
نون که من په وشین مستاگا بندیگ آن، من لوټ که آیا وتی کرا بداران که
تئی جاگها آ منی هزمتا بکت. (۱۴) بله بئ تئی رزایا من هچ کنگ نلوټان، که
تئو هچ کار په مجبوری مکنئ، تئی جندئ واهگ و رزا گون ببیت. (۱۵) بلکین آ
په کسانین وهدیا پمیشکا چه تئو بستگ و دور بوتگ که په مدامی ترا برسیت،
(۱۶) بله چه اد و دیم گلامه هساب مبیث، چه گلامیا بالاتر، دوستیگین براتئ
هساب ببیت. منا وه سک دوست انت، ترا انگت گیشتر دوست انت، انسانی
هسابا هم و هداوندئ سرا باورمندین براتیئ هسابا هم.

(۱۷) نون اگن تئو منا وتی سنگتئ سرید بئ، گرا اؤنسیموسا انچو دست گر
که منا دست گرنئ و (۱۸) اگن تئی کاره هرابی کرتگ یا آیا تئی وامه پر
انت، آیان منی هسابا نبشته کن. (۱۹) من پولس اے گپا دست و ت نبشته کنگا

آن: ”مَنْش دئيان و ترا نگوښان هم که ترا اے نوکين زند منی برکتا رستگ و تئو منی وامدارئے.“

٢٠ هئو منی برات، مَنْ لوټان که په هُداوندئیی چه تئو پائِدگے بگران. په

مسیهئیی منی دلا اے آرام و تاهیرا بدئے. ٢١ من دلجم آن که تئو پرمانبردارے ائے، پمیشکا په تئو نبشته کنگا آن، چیا که مَنْ زانان، اینچک که مَنْ گوښان، تئو گیشتر کنئے. ٢٢ و دگه گپے، په من جاگهئے بند و بستا هم بکن، چیا که منا اُمیت انت که تئیی دوايانی برکتا آزات بان و تئیی کړا کایان.

گډی درهبات

٢٣ ایپا پراس که په ایسا مسیهئیی گون من یکجاه بندیگ انت، ترا سلام

کنگا انت. ٢٤ منی همکار مرکاس و آریستَرکاس و دیماس و لوکا هم ترا سلام

کنگا انت. ٢٥ هُداوندین ایسا مسیهئے رهمت گون تئو گون بات.